

OBRA DEL MES

ERWIN BRONER

CASA SCHMELA

Santa Eulària del Riu, 1969

“L'assentament confiat de l'obra de Broner al lloc i el seu entorn trobà a les reformes de cases pageses un territori propici on posar-se de manifest. Cada exemple ressenyat és una demostració més de la convivència possible entre una arquitectura dialectal desenvolupada al llarg del temps i la utilització d'un llenguatge personal. Un bon exemple d'aquesta convivència és la reforma de Ca Na Putxa per convertir-la en la Casa Schmela, que es projecta amb la mateixa lògica que les successives transformacions i ampliacions anteriors que donaren forma a la casa. Amb un respecte fruit del coneixement real, cada canvi introduït a la casa original defuig el mimetisme -la paròdia- i, a la vegada, el gest gratuït i el contrast artificiosos (per exemple, l'obertura del volum lateral de dormitoris cap al pati, imperceptible des d'un exterior en què la casa sempre només s'entreveu entre les tanques de pedra). Un respecte i una actitud que fan possible que una de les millors reformes que realitzà, sigui a la vegada un dels seus millors projectes”.

(Comentari extret del monogràfic de la revista col·legial D'A “Erwin Broner, 1898-1971”)

Malauradament, unes intervencions recents han modificat, interiorment i exteriorment, el projecte d'Erwin Broner.

FITXA DESCRIPTIVA

CODI: AD2601-2023-0001

NIVELL DE DESCRIPCIÓ: unitat documental composta

TÍTOL: casa Schmela

DATA: 1969 (actualment modificada)

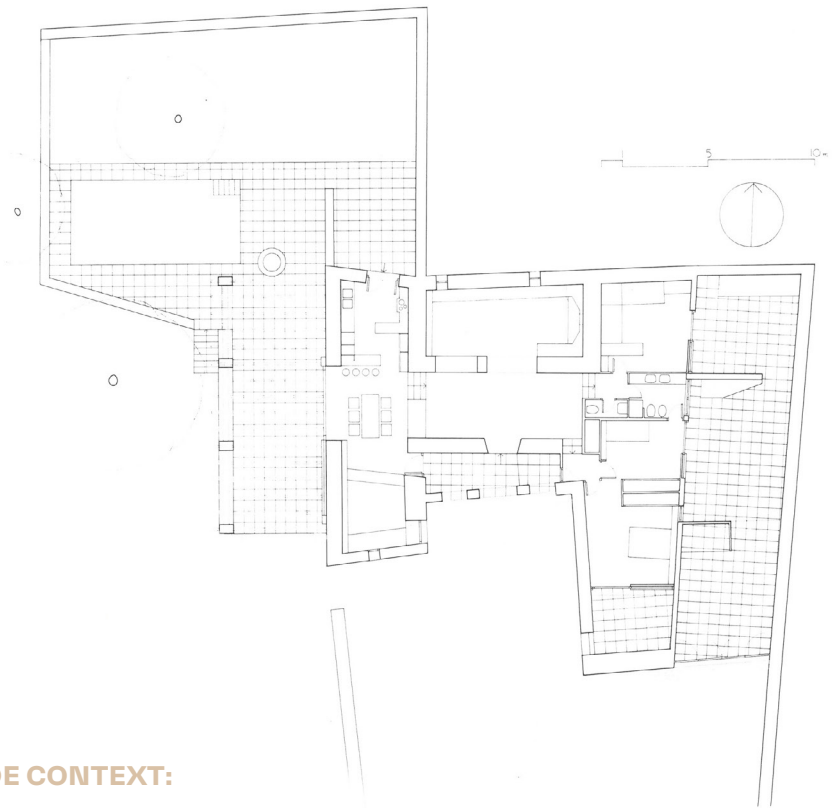
DADES FÍSQUES: panells exposició originals i còpia digital

ÀREA DE CONTINGUT I ESTRUCTURA

ABAST I CONTINGUT: publicació COAIB

LOCALITZACIÓ DE L'ORIGINAL: exposició

PROCEDÈNCIA: publicació Erwin Broner 1898-1971

ÀREA DE CONTEXT:

ERWIN BRONER (1898 Múnic-1971-Alemanya)

El tret més característic de la vida de Erwin Broner va ser el canvi continu, des del seu naixement a Múnic el 1898 fins que s'establí definitivament a Eivissa el 1959. Estudià Belles Arts a Stuttgart, Múnic i Dresden, i arquitectura a la Technische Hochschule de Stuttgart. Abandonà l'Alemanya nazi el 1933 i es refugià a Barcelona, des d'on es desplaçà a Mallorca per conèixer l'arquitectura del Mediterrani. De tornada va fer una escala a Eivissa, un fet accidental que suposà el primer contacte amb l'illa on trobarà representat el seu ideal Mediterrani. Aquests anys, fascinat per la bellesa del paisatge d'Eivissa i de la seva arquitectura popular, es dedica a estudiar-la i dibuixar-la, i realitza el Balneari de Talamanca, que juntament amb una petita casa a sant Antoni de G. Rodríguez Arias, són les primeres mostres documentades d'arquitectura moderna construïdes a l'illa.

El 1937, abandona Eivissa i emigrà a Amèrica on treballarà a la indústria cinematogràfica. Als anys següents seguirà viatjant pel continent Americà i Europa, fent petites escapades a Eivissa on s'instal·larà definitivament el 1959. En aquesta nova etapa, Broner ja amb 61 anys, aconseguí a la fi posar en pràctica les seves idees sobre pintura i arquitectura. De la cinquantena d'encàrrecs que rebé només una trentena s'arribaren a construir i, en conjunt, suposen un dels patrimonis més importants d'arquitectura moderna de l'illa. També participà activament a la protecció del patrimoni d'Eivissa i s'implicà en la seva conservació.

Fa uns anys la seva casa, al barri de sa Penya, es convertí en museu, circumstància que permet visitar una de les seves obres conservades més interessant.

